

Pojkdrömmen som ska förverkligas, del 23

Text och foto: Börje Engwall

Ja, då har den "trumpne" äntligen insett sitt nederlag och flyttat ut ur Vita Huset.

Nu får vi hoppas på en lite lugnare och mer sansad President over there. Om det kommer att påverka oss i snabbare takt att de återanslutit sig till Parisavtalet, återstår att se.

Däremot var läsningen i senaste Octane tidningen, rena nöjet för oss gammelmilnsördar. Omsättningen bara i England inom historiska fordonsektorn var 7,2 Miljarder Pund! 4 000 affärsrörelser med fler än 34 000 anställda inom historiska fordonsektorn borgar för att vi kan fortsätta använda våra bilar många år framåt.

Men bensinen då? Ja, det kommer ju att säljas bensin- och dieslbilar i många år till, så framåt 2050 kanske det börjar se annorlunda ut. Troligen får man börja tillverka bensin lite annorlunda, typ som den alkylatbensin en del kör gräsklipparna på.

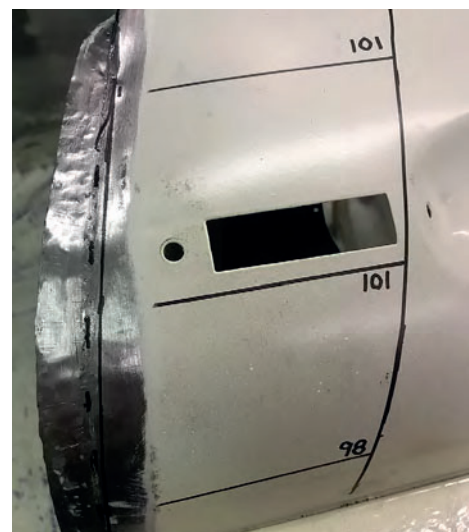
Och Polestar säger ju själva att en Polestar 2 behöver köras i 7 800 mil innan koldioxidavtrycket blir mindre än det från en dieseldrivna Volvo XC40. Kan man då få till en renare bensin, kan vi tuffa på med rent samvete – det lilla vi kör per år. Bra att kunna tysta en miljötaliban med!

Vad som däremot inte verkar bli så kul, är ju effekterna av Brexit. Beställde nyligen en 3000-modell i skala 1:43 ifrån England. (Hade bara 63 styck innan ...). 358:- kostade den inkl. frakt. Nu ska de dessutom ha 90:- i importmoms plus deklarationsavgift. Och i november beställde jag en ny stereo till vår MX5 från England. Den försvann/stals på vägen, så nu ska jag få återbetalning. Då vill de att jag ombeställer samma stereo. Jo, tjena. 2 300:- dyrare efter Brexit.

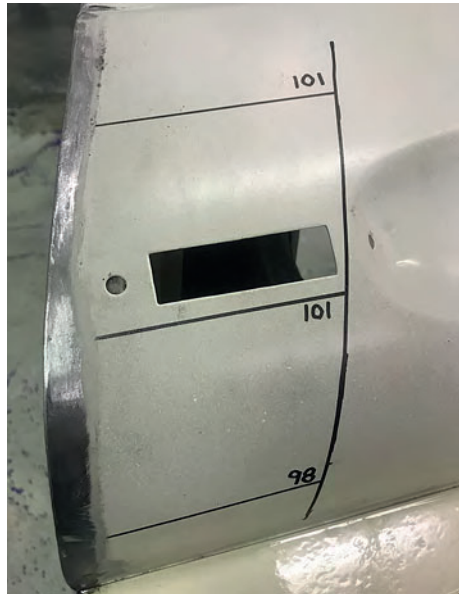
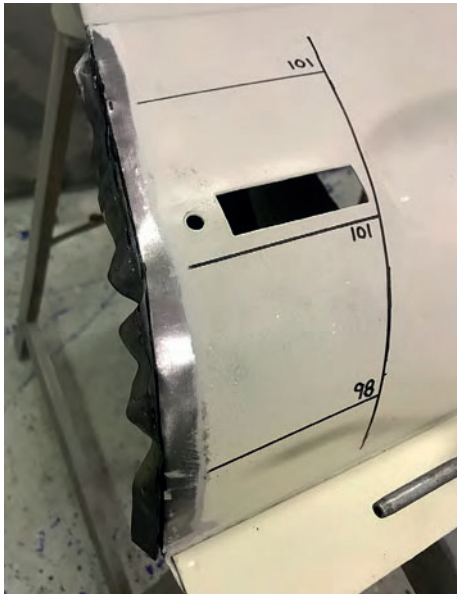
Nå, händer det något i garaget då? Javisst. Här har det spacklats, grundats, och lackats (på insidan) både skärmar och främre shroud.

Sedan har hustrun och jag lagt på shrouden och skruvat och nitat fast den. Även framskärmarna sitter på, även om lite injustering kvarstår ihop med dörrarna. Den vänstra ska bakåt några mm. Det som däremot varit knivigt är dörrarnas justering. De går jättebra att flytta upp eller ned, ut eller in. Även bakåt går bra med shims. Men ska man flytta en dörr framåt, då är man rökt. Efter samtal med Magnus Karlsson i Borås, förstod jag att en fräs var enda lösningen. Något Magnus inte var främmande för att ha gjort själv. Efter hjälp av Clackes brorsa Göran, var nedre gångjärnet två millimeter tunnare vid dörrbladet. Då blev springan dörr mot tröskel perfekt.

Men säg den glädje som varar ... Nu blev det för tajt i övre bakkant. Varför det? Fram med stålskalor och mäta igen. Jodå, båda dörrhålen lika stora. Hmmm. Kollade förardörren mot passagerardörren. Bingo! Förardörren var tre millimeter längre.

Visst är det en liten belöning att se topplackade delar som bara väntar på montering! Fast inte lika roligt att tvingas börja knåda redan "färdiga delar"!

**Dörren på G igen! Plåtknackning, svetsning – sedan börja om med lack igen!
Ovan till höger: Högerskärmen redo för grund**

Det var där problemet låg. Jag har byggt och svetsat ihop bilen för noggrant. Det var större toleranser från fabrik. De hade säkert ett antal dörrar på linan att testa med, i olika längd ...

Vad göra, annat än att slipa av den redan grundade och på insidan lackade dörren uppe i övre bakkant, vika ut dörrskinet, rikta, dikta tillbaka tre millimeter kortare, och snygga till det hela med ny grund och lack. Nästa Big Healey jag gör (säg inget till hustrun) kommer jag bygga runt dörrarna. Det är där hela grejen centrerar. Nu börjar man ju kolla passagerarsidan.

Då är ju den bakskärmen något för lång (två millimeter) i övre framkant jämfört med B-stolpen. Ju mer man kollar desto mer hittar man.

Men i och med att jag vet att jag kommer att älta detta om jag inte åtgärdar det nu, så det blir av med bakskärmen också. Två steg framåt, ett steg bakåt – hela tiden.

Ni som har Facebook och är med i olika utländska sidor för Healey, vet att de publicerar många fina bilder från turer i små grupper, och minnesbilder från förr.

Ska vi försöka muntra upp stämningen med lite bildkollage på klubbens Facebook-sida från gångna tider, nu när de flesta av oss häckar hemma i väntan på vaccinspruta ett och två? Sämre saker att vila ögonen på finns ju.

För egen del blev det bara sju mil i somras med Froggen. Mycket berodde på min skadade handled, men också att det inte fanns några kul träffar att åka på. Att fara runt på egen hand är ju lite färglöst i min värld. Jag vill gärna träffa lite trevligt folk att tjattra med, eller åka och fika med. Det är väl därför vi har en klubb.

Men vi kan ju glädja varandra med lite bilder under våren. Många sidor kör ju med FEF, vilket betyder Front End Friday, det vill säga, man visar bilder på sina bilar framifrån på fredagar. En kul grej som florerar på fler sidor. Vissa kanske tycker sådant är barnsligt, men bättre än att inte ha någon gemenskap alls under rådande läge. Leta bilder nu!

Börje Engwall.

Spriten flödar i ett par sörmländska garage!

I bland är det helt OK att ta till Spriten när det känns alltför tråkigt att inte kunna umgås med sina entusiastmerande bilkamrater.

I Stjärnhovsgaraget läggs den sista handen vid den vita Sprite Mk2:an för att få den genom besiktningen. Den har ju tidigare fått heta Trösten, under månaderna då min 3000 bil blev återfödd hos Anders på Sideways, då som en tröst för husse som saknade sin "finbil".

Nu har Trösten även givit tröst, glädje och lärdom under många gråa pandemidagar. Här pågår även återställandet av den gula racing Spriten sen den blev knuffad bakifrån och illa tilltygad på Kinnekulle senast.

Allt tar lite längre tid än vanligt då den stora huvan som är nästan halva bilen, var ordentligt tillknycklad och plåten sträckt på många ställen.

Men plåtkonstnären Björn Karlsson trolar tillbaka formerna så den blir som ny och kommer att vara på banorna igen, när det blir möjligt för oss alla.

I Björnlundagaraget, hos min kamrat Mac Lilliehöök, färdigställs den blå Spriten som genomgått en totalrenovering under ett par år och har därmed förvandlats från vrak till en riktigt fin original Sprite.

Hjälp med arbetet har kommit från många håll bl.a. annat från den rutinerade racingföraren och mycket kunnige Elmon Larsson – en riktig Sprit(e)kännare!

Bredvid den blå Spriten står nu också en charmig vit Frogeye Sprite i orenoverat originalskick med endast tre ägare sedan ny. Efter diverse kompletteringar och justeringar är även den på väg till besiktning så snart vädret tillåter.

Ja, Sprite är det gott om och mycket gott finns att säga om dessa charmiga åkdon som bjuder på trevlig och enkel bilkörning och passar utmärkt som introduktion i sportbilsvärlden eller i den historiska racingcirkusen.

Alla fyra bilarna kan tänkas vara till salu. Således även den gula Racing Spriten, inklusive registreringspapper, kan vara till salu till förmån för någon annan tävlingsbil. Är du intresserad så kontakta Micke Frieberg.

Mikael Frieberg